

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Commirii E Societate Jesu Carminum Libri Tres

Commire, Jean

Lutetiæ Parisiorum, 1678

Psittacus. Ad V. C. Annam Biardum Incarvillaeum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14818

Nec vos ullus amor nidorum aut prolis alendæ
 Sollicitat castas , importuniquè hymenæi.
 Nec jam ullus terret medicato vimine pastor,
 Aut serpens rictu , prædatorve unguibus ales.
 Otia sed vobis clemens immunia præstat,
 Carminis & solum officium pro munere poscit.
 Obsequium felix , & libertatis amori
 Anteferendus honos, tali servire magistro.

P S I T T A C U S

A D V. C.

ANNAM BIARDUM INCARVILLÆUM.

TU quoque carminibus quondam celebrabere
 nostris

Eoæ viridis regnator Psittace silvæ:
 Quo doctæ gaudent volucres didicisse magistro
 Arguto humanas imitari gutture voces.
 Unde tuæ tamen ordiri præconia laudis
 Incipiam? nam dicta aliis jam vatibus , auro
 Circum colla nitens , minioque interlita torquis,
 Plumaque nativo superans fulgore lapillos,
 Et mille ad solem quæ sparsa coloribus Irin
 Cauda refert, coccoque rubentis gloria rostri,
 Blanditiæque , jocique , & herilibus oscula labris
 Sueta dari , & sævæ in fures convitia linguæ.
 Hæc , & plura , quibus justo te Psittace tollis
 Inter aves fastu , prisce cecinere poetæ:
 Nos versam effigiem , mutataque membra canemus.
 Parnassi sacras furtim penetraverat arces
 De levium populo lepidissimus unus Amorum.

Nam

Nam forte Idalii nascuntur dispare fratres.
Hos Cytherea parens divino semine leti
Procreat immunes: ast illi humana sequuntur
Fata nothi, patrioque trahunt à sanguine labem.
Haud tamen hic gressu pueris cœlestibus ibat
Inferior: par oris erat, frontisque venustas;
Idem oculis ardor. Non flavis gratia cirris,
Non brevibus deerat formosa superbia pennis.
Nec minus ille etiam jaculis metuendus & arcu;
Nec rudis ardenti juvenes incessere tæda,
Si libuisset, erat. Sed enim violentia menti
Nulla fuit: ludi, nugarumque una voluptas.
Gaudebat petulante sales aspergere lingua,
Et grata innocuis incendere prælia dictis.
Ergo ubi se lucis frondentibus intulit audax,
Nunc vitreos propter fontes lascivus oberrat;
Nunc super areolas & odoriferos pulvillos
Radit iter liquidum suspensis lubricus alis;
Nunc manibus totos horti populatur honores
Præteriens, fertisque comas innectere gestit.
Sæpe etiam medio libratus in aere, lauri
Vel ramo insistens, flores jaculatur; & ipsas,
Aut violæ, aut croceo calthæ petit imbre sorores:
Inque caput nimbos, inque ora effundit olentes
Insultans; factisque jocos scurrilibus addit.
Non tulit ulterius puerum regina procacem
Calliope; meritisque pares imponere pœnas
Cogitat. Ecqua autem speret ratione fugacem
Prendere? Fidentemne etiam pernicibus alis
Captabit? notos igitur se vertit ad astus:
Et volucrem aucupio, qua debuit arte, fefellit.
Forte fuit curva auratus testudine carcer,

N

Ovid. l. 6. Me-
tamorph.

Quem distincta ostro virgarum argentea circum
 Claudebat series : fulgent capita alta pyropis
 Nexilibus ; virides prætexunt infima gemmæ.
 Hoc quondam abdiderant victas certamine Picas ,
 Servabantque sui monumentum insigne triumphi
 Aonides. Ergo hunc mediis componit in hortis ;
 Ambiguaque fores , & fallax cardine limen
 Occulto insidians filo suspendit. At intus
 Calliope flores & poma reponit , amor
 Incauto illecebras. Quæ summa ut ab arbore vidit ;
 Advolat in prædam , caveæque irrumpit apertæ :
 Demens , qui luctusque suos , quodque ipse parabat
 Exitium sibi , nesciret ! Nam pensile limen
 Labitur extemplo , & nulla referabilis arte
 Cardio viam obstruxit. Gemit Cythereia proles ,
 Proque suis sero nimium sese increpat ausis.
 Nec minus interea , si quâ vi claustra revellat ,
 Nititur. Explorat clathros , & virgea multâ
 Septa manu quassans , morsuque & dentibus urget
 Nequicquam. Simul hinc magnis clamoribus adsunt
 Pierides , gaudentque vicissim illudere ; & iras
 Extimulant dictis & amaræ verberare linguæ.
 Ille truci contra obtutu respondet ; & acres
 Plus oculis quam voce minas , ni vincula resolvant
 Protinus , intentat. Sed scilicet irrita Divæ
 Verba parum curant : ipsaque in clade ferocem ,
 Proque prece & lacrymis arcus & tela parantem ,
 Aversæ merito captivum in carcere linquunt.
 At puer infelix , quando jam exire facultas
 Nulla super , questusque diu jactarat inanes ,
 Nil responsuræ nomen genitricis opemque
 Implorans , statuit crudelem abrumpere vitam.

Utque humeris habilem pharetram de more gerebat,
Telum immite manu (tanta impatientia probri est,)
Heu! telum non hos fabricatum promit in usus.
Ferrumque obvertens nil tale merentia contra
Pectora: Tū certe vinculis & carcere foedo
Eripies, inquit; meque in mea jura repones:
Nec longum illudi capto patieris Amori.
Has inter voces letali saucius ictu
Labitur, inque suo moriens se sanguine versat.
Quem simul ac vidit (namque hauserat illa furentis
Clamorem extremum) casu illacrymavit acerbo
Calliope: pectusque manu percussa decorum,
Ungue genas secat; & flavos mœstissima crines
Inferias puero superinjicit, atque ita fatur:
Non ego te, testis Dea mater, & ipse loquenti
Fratr Amor, tantum sperabam haurire dolorem;
Ut velles telo crudele arcessere funus.
Da veniam, ô si quis sensus post fata remansit,
Errorisque animum memorem ne perfer ad umbras.
Dum queritur, corpus visum est exangue moveri:
Sive fuit lacrymis ea vis, siue oscula crebra
Instaurare animam membris potuere fovendo.
Nec mora, pro puero volucris novus emicat alis
Psittacus: inque Deæ gremium mirantis & ora
Insiliens blanda solatur voce; manumque
Et tenero in pignus pacis petit oscula rostro.
Ille quidem nollet cavea brevior teneri:
Non tamen hanc odit; nam priscum morte furorem
Deposuit: sed par studium, par lusus, & idem
Garrulitatis amor mutato corpore restat.